

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В ПРОЦЕСІ МОДЕРНІЗАЦІЇ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ ХЕРСОНЩИНИ

Горячева Юлія

*Мелітопольський державний педагогічний
університет імені Богдана Хмельницького*

В останні десятиріччя у світі та Європі зокрема, все більшого визнання і прихильності набуває концепція багатофункціонального розвитку сільської місцевості. Її сутність полягає у необхідності забезпечення належних умов для розвитку села та сільського способу життя у декількох напрямках. При цьому особлива увага звертається на невиробничу діяльність, оскільки виключно аграрне виробництво не може забезпечити гармонійного довкілля та матеріальних благ сільським мешканцям. Важливим напрямом реалізації такої стратегії є розвиток сільського туризму. Крім того, він забезпечує підвищення зайнятості сільських жителів, зростання трудового потенціалу села, розбудову благоустрою сільських населених пунктів.

В Україні сільський зелений туризм, екотуризм та аграрний туризм оцінюється та досліджується як один із пріоритетних напрямів забезпечення комплексного розвитку сільських територій та збільшення ємкості регіональних продовольчих ринків. У своєму функціонуванні він орієнтується насамперед на ті регіони країни, де існують відповідні рекреаційні ресурси та соціально-економічна потреба у цьому виді господарювання. Повною мірою до таких регіонів належить Херсонська область, де є сприятливі рекреаційні та культурно-історичні ландшафти; значна приморська та прирічковая берегова лінія. При цьому економіка регіону ґрунтується переважно на аграрному і промисловому виробництві. Сільський туризм не конкурує, а доповнює традиційні напрями та форми господарювання, де використовуються просторові природні та культурно-історичні ресурси [1].

Позитивний ефект сільського зеленого туризму в тому, що він має вплив на вирішення багатьох економічних і соціальних проблем села. Вони полягають передусім у розширенні сфери зайнятості сільського населення, дає селянам додатковий заробіток. Розширюються можливості зайнятості фермера не лише у виробничій сфері, а також в сфері обслуговування. При збільшенні числа відпочиваючих потреба у різноманітненні способів задоволення індивіда просто необхідна, в свою чергу, це дає стимул розвитку деяких сфер послуг, особливо: транспортних, відпочинково-розважальних, служб побуту, зв'язку, торгівлі [2].

Сільський зелений туризм як вид підприємницької діяльності має особливе значення для розвитку аграрної економіки держави. Він сприяє прискореному розвитку сільських територій, зростання рівня добробуту сільського населення, диверсифікує сільськогосподарське виробництво та забезпечує вирішення низки інших завдань.

Тісна взаємодія міських туристів із традиційною сільською культурою веде до глибшого розуміння та поваги до народної української культури, сприяє самоідентичності особистості, призводить до формування її національно-патріотичної свідомості.[6]

Якщо враховувати на даний час складну економічну ситуацію в Україні, то розвиток такого напрямку туризму не потребує значних капіталовкладень, оскільки передбачає застосування вже існуючої інфраструктури сільських поселень. [7] Особливо цікавим відпочинок на селі тоді, коли до програми долучаються екскурсійні маршрути, завдяки яким розкриваються витoki та джерела народної культури та мистецтва, літератури та української духовності. Тобто ознайомлення з численними центрами народних художніх промислів, вишивання, гончарства, ткацтва, малярства, різьблення по дереві, лозоплетіння. А проживання у колі сімей сільських робітників дає змогу брати участь у народних святах та особисто ознайомитись з етнографічними особливостями окремих регіонів [4].

Суттєву роль відіграє розвиток сільського зеленого туризму у підвищенні культурно-освітнього рівня сільського населення. Готуючись приймати і обслуговувати відпочивальників, члени селянських родин мимоволі змушені поповнювати свої знання з ведення домашнього господарства, гігієни і санітарії, приготування їжі тощо, а спілкування з гостями розширює їх кругозір, дає змогу зав'язати нові знайомства і підтримувати зв'язки з метою формування сталого контингенту потенційних споживачів туристичних послуг. Таким чином, комунікативність стає атрибутом нової якості людського капіталу, що формується в домогосподарстві, залученому у сферу надання послуг, та одночасно є сталим чинником для перспективи розвитку [5].

За останні два десятиліття зусиллями Спілки СЗТ України, органів влади, громадських організацій за підтримки міжнародних фондів сформувався ринок пропозицій відпочинку в селі, є попит на гостинність сільського населення, на ознайомлення з історико-культурною спадщиною, традиціями та ремеслами. Сучасні економічні умови сприяють збільшенню кількості місцевих мешканців, які мають бажання і фінансову спроможність скористатися послугою сільського зеленого туризму [3].

Список використаної літератури

1. Географія Херсонщини: навчальний посібник / Пилипенко І. О., Мальчикова Д. С., Єрмакова С. Л. та інші. - Херсон: ПП Вишемирський В. С., 2007. - 221 с.
2. Розвиток сільського зеленого туризму як важливий чинник подолання бідності у сільській місцевості // [Електронний ресурс] <http://www.br.com.ua/referats/Tourism/19100.htm>.
3. Спілка сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні.– <http://www.greentour.com.ua>
4. Сільський туризм, агротуризм, екотуризм і зелений туризм // [Електронний ресурс] <http://ua.textreferat.com/referat-1024-5.html>.
5. Херсонщина запрошує: Художній фотоальбом. - Херсон: вид - во "Наддніпряночка", 2008. - 384 с., іл.
6. Афанасьєва Л. Світоглядно-ціннісний потенціал соціальності людини як чинник гармонізації культурно-освітнього простору / Л. Афанасьєва // *Versus*. – 2014. № 3. – С.34-40.
7. Олексенко Р. И. Экономический механизм государственного регулирования туристической отрасли Украины / Р. И. Олексенко, Н. П. Гостева // *Современный научный вестник*.- 2013. - № 13. - С. 5-15